

Sygn. akt: **X C 81/14 upr.**

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 maja 2014 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie X Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Katarzyna Jerka
Protokolant:	st. sekr. sądowy Lidia Kuzia

po rozpoznaniu w dniu 8 maja 2014 r. w Olsztynie

sprawy z powództwa U. Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w W.

przeciwko P. N.

o zapłatę

powództwo oddała

Sygn. akt X C 81/14upr.

UZASADNIENIE

Powód U. Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W. wniósł o zasądzenie od pozwanego P. N. kwoty 4.031,17 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Nadto, powód wniósł o zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych.

W uzasadnieniu swojego roszczenia powód wskazał, że pozwany zawarł w dniu 04 lipca 2008 r. z wierzycielem pierwotnym (...) Bank (...) S.A. umowę nr (...) na podstawie której pozwany otrzymał określoną w umowie sumę pieniężną i zobowiązał się do jej zwrotu na określonych w umowie warunkach. Pozwany nie wywiązał się z ciążącego na nim zobowiązania, wobec czego niespłacona kwota należności głównej w wysokości 2.737,95 zł stała się wymagalna wraz z kwotą odsetek za opóźnienie w spełnieniu świadczenia w kwocie 858,91zł oraz kwotą 434,31 zł z tytułu kosztów dochodzenia roszczenia. Na podstawie umowy o przelew wierzytelności z dnia 23 listopada 2012 r., powód nabył wierzytelność przysługującą wierzycielowi pierwotnemu względem pozwanego w kwocie stanowiącej wartość przedmiotu sporu. Powód wezwał pozwanego do dobrowolnej zapłaty jednakże pozwany nie dokonał spłaty zadłużenia.

Pozwany nie stawił się na rozprawie i nie złożył odpowiedzi na pozew.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 23 listopada 2013 r. zawarta została umowa sprzedaży wierzytelności pomiędzy (...) Bank (...) S.A. w W. (Zbywca) a powodem U. Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty (Nabywca), na mocy której Zbywca sprzedał na rzecz Nabywcy a Nabywca kupił wierzytelności wraz z wszelkimi zabezpieczeniami.

(dowód: umowa sprzedaży wierzytelności z dnia 26 maja 2009 r. k. 10-11, załącznik do umowy –k.12)

(dowód: pismo z dnia 09 sierpnia 2013 r. k. 17-18).

W dniu 03 lipca 2008 r. pozwany zawarł z (...) Bank S.A. umowę nr (...) o kredyt gotówkowy ekstra gotówka.

(umowa o kredyt- k. 7-9)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu w całości.

Sąd ustalił stan faktyczny w oparciu o dokumenty przedłożone przez powoda, których prawdziwości i wiarygodności pozwany nie kwestionował (pозwany w ogóle nie odniósł się do żądania pozwu i nie podjął obrony w sprawie).

W ocenie Sądu powód nie udowodnił iż przysługuje mu roszczenie względem pozwanego P. N. w wysokości dochodzonej pozwem. Zgodnie z ogólną zasadą wyrażoną w art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na tym, kto z faktu tego wywodzi skutki prawne. Na gruncie prawa procesowego odpowiednikiem art. 6 k.c. jest przepis art. 232 k.p.c., zgodnie z którym strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. W myśl przytoczonych przepisów, to na powodzie spoczywał ciężar udowodnienia faktów uzasadniających jego roszczenie.

Powód wywodzi swe roszczenie z umowy cesji wierzytelności na podstawie której miał nabyć wierzytelność wobec P. N.. Z załączonej do akt sprawy umowy sprzedaży wierzytelności nie wynika, aby przedmiotem obrotu była wierzytelność wobec pozwanego i aby powód stał się nabywcą jakiegokolwiek wierzytelności przysługującej zbywcy względem P. N.. W dokumencie tym wierzytelność (...) Bank (...) S.A. względem pozwanego nie jest wymieniona. Dowodem na nabycie wierzytelności nie może być też wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy cesji, który nie został nawet podpisany, nie wiadomo jakiej umowy cesji dotyczy i może jedynie stanowić dowód tego, iż wyciąg taki faktycznie został wystawiony(k.12).

Nie dowodzi nabycia wierzytelności również umowa o kredyt z dnia 03.07.2008 r. złożona przez powoda albowiem zawarta została z pozwanym przez (...) Bank S.A. a nie (...) Bank (...) S.A., który jest stroną umowy cesji. Następstwa prawnego pomiędzy tymi spółkami powód w żaden sposób nie wykazał.

Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 12.07.2006 r. (wydanym w sprawie V CSK 187/06, publ. MoP (...)), w przypadku cesji wierzytelności, warunkiem otrzymania należności przez nabywcę długu jest udowodnienie, że takie prawo przysługiwało pierwotnemu wierzycielowi. Faktu nabycia wierzytelności w wysokości dochodzonej pozwem powód nie udowodnił.

Powód winien zatem wykazać wszystkie okoliczności stanowiące podstawę żądania pozwu. Nadto, wskazać należy, iż w sprawach cywilnych rzeczą sądu nie jest zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie ani też sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy – obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (por. Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz pod red. A. Zielińskiego, Wydawnictwo C.H. Beck, wyd. 6, Warszawa 2012, s. 431).

Od tego obowiązku nie zwalnia bynajmniej powoda treść przepisu art. 339 k.p.c., zgodnie z którym, jeżeli pozwany nie stawiał się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w

pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą. Z treści tego przepisu wynika bowiem również, iż twierdzeń powoda nie przyjmuje się za prawdziwe, jeśli budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa. Podkreślić należy, iż w przedmiotowym postępowaniu strona powodowa reprezentowana była przez profesjonalnego pełnomocnika, który powinien był być świadomy wystąpienia negatywnych konsekwencji procesowych, w przypadku gdy powołuje mniej dowodów niż tego wymaga materialnoprawna podstawa zgłoszonego roszczenia.

Z uwagi na powyższe okoliczności oraz na fakt, iż powód nie wykazał wysokości dochodzonego roszczenia, Sąd oddalił powództwo w całości.

SSR Katarzyna Jerka